

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

Poporul Meu, sunt Tatăl Savaot, iar Fiul Meu este în Mine și este în tine, că El te-a învățat să stai în duh de biserică, poporul Meu. O, vino în ascultare, și nu te teme când Domnul îți grăiește. Nu te teme, ci ascultă. Amin, amin, amin.

Poporul Meu, cel ce ascultă nu se mai teme, tată. Nu se teme nici cel ce nu ascultă, dară cel ce ascultă! O, nu te teme când Domnul îți grăiește. Fiul Meu S-a jertfit cu totul pentru viața ta. Ai nădejde în Fiul Meu, poporul Meu, că Eu sunt în El, și El în Mine și în tine, ca să poți și ca să fii, căci S-a jertfit și ți S-a dat ție ca să fie în tine, fiule creștin. Duhul rău știe aceasta și dă să-ți taie mereu calea, dar tu fii blând și smerit ca Fiul Meu, că El așa i-a învățat pe ai Săi, iar cine este așa, îl întărește pe Fiul Meu în el, și pe el în Fiul Meu, și lucrează aceasta cu blândețe și cu smerenie, iar cel ce face așa, nu se teme, și iarăși zic: nu se teme. Amin.

Eu, Tatăl, Mă fac cuvânt peste tine, Ierusalime mic, și îți întăresc în tine blândețea și smerenia Fiului Meu, că doresc cu mare dor să nu te mai temi. Fiul Meu poate în cel ce este cu El și ca El, poate cu putere pentru acela, și pentru om din acela. Cel ce este blând și umilit, acela este în Fiul Meu și nu se teme, că este Fiul Meu în el. Ucenicii care pescuiau și care-L aveau pe Domnul cu ei în barcă, dacă a venit furtuna și barca era amenințată de valuri, El le-a spus lor: «Nu vă temeți!», și marea s-a liniștit la cuvântul Său, și ucenicii s-au liniștit și ei. Amin.

Eu, Tatăl, te învăț să nu te temi, Ierusalime, și te îndemn să fii ca Fiul Meu, blând și smerit. O, poporul Meu, să știi, tată, că nădejdea în El îl face pe El să stea cu tine și să aibă putere în tine și să trăiască prin tine Fiul Meu. O, tată, El știe că tu ești micuț, dar și tu să știi că El e Dumnezeu mare și că poate pentru tine ca să poți tu pentru El cu blândețe și cu umilință, popor mititel, că Eu, Tatăl, îți grăiesc ca celui mai mic. O, să nu fie în tine nici unul mare, căci cine este blând și smerit, acela este mic, nu este mare; acela este dulce și este ușor pentru oricine, și este cald cu inima și cu graiul, și este credincios în toate, că are pe Fiul Meu. O, tată, dragostea s-o înveți pe dinafară, căci cine nu o are pe ea, este slut. Dacă n-ai avea pe nimeni, ai pe Fiul Meu, și El îți dă față, și El îți dă viață ca viața Lui, îți dă din viața Lui. Amin.

O, să le dai, Fiule al Meu, să le dai, tată, că sunt mici. Să le dai, să nu ducă lipsă cei mici. Eu, Tatăl, Ți-am luat-o înainte cu cuvântul ca să le spun de blândețea și de umilința Ta, copile blând, Fiule al Meu și al mamei Fecioara, că ea Te-a dat oamenilor blând și smerit, precum Eu Te-am născut. Amin, amin, amin.

– Slava Mea, Tată, este slava Ta. Cuvântul este slava Noastră, dar omul fără cunoștință nu știe așa, și de aceea se poartă omul după semne, după minuni, după închipuiri amăgitoare, care-l despart pe om de slava cea de sus și îl duc la semeție pe om. Eu, Tată, am luat din Tine duh blând și smerit; din Tine, și din mama Mea Fecioară, pe care o iubesc așa cum o iubești Tu, Tată. Blândețea și smerenia ei Mi-au dat din ele, și Eu le-am purtat și le-am dat celor ce au avut nădejde prin Mine în Tine, Tată. Cine fuge de Dumnezeu nu știe ce este nădejdea, Tată, dar Eu pe cel ce vine la Mine nu-l scot afară, ci îl aduc întru nădejde, iar el apoi trebuie să lucreze blândețea și smerenia, ca să poată sta întru Mine pentru nădejde și pentru credință și pentru dragoste, Tată.

Cel ce știe ce este nădejdea, acela primește darul credinței, și apoi lucrarea dragostei, și apoi el este fiul Tatălui Meu și împreună cu Mine prin nădejde, prin iubirea nădejzii, care știe să iubească fără capăt pe Dumnezeu. Amin.

O, mamă Fecioară, vino lângă Mine cu cuvântul. Cei din cer sunt cuvânt, mamă, iar cei de pe pământ care sunt ai Noștri tot așa să fie: cuvânt, mamă. Cine-l poate ști pe cel blând și smerit dacă acela nu s-ar face cuvânt, cuvânt blând și smerit, mamă?

– *Eu, Fiule ceresc, sunt mamă, și sunt numai una. Eu numai pentru Tine m-am născut. Eu numai pentru Tine am trăit. Și dacă a fost așa, am avut mult har, că altfel nu se putea. Am avut blândețea și smerenia inimii, și Tu le-ai luat din mine la nașterea Ta și le-ai purtat ca și mine pe pământ înaintea oamenilor și Te-ai făcut Fiul meu prin ele.*

Eu numai pentru Tine m-am născut, Fiule. M-am născut pentru ca să-Ți dau Ție trup între oameni. Și Ți-am dat, că așa a fost voia Tatălui și voia Ta, iar eu am fost împlinirea voii lui Dumnezeu pe pământ, și Tu ai venit și ai fost voia Tatălui, și tot așa ești și acum, că iarăși vii de la Tatăl, făcând voia Lui, venind și învățând pe poporul Tău de azi și pe toți cei ce cred în venirea Ta de azi. Venirea Ta este cuvântul care-l învață pe om să vină la Tine, iar eu mă bucur cu blândețe și cu smerenie de țara venirii Tale, și nu încetez s-o pun înaintea Tatălui și înaintea Ta, Fiule Doamne, zicând:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română”.

Mă bucur pentru țara venirii Tale, Fiule Care vii. Tatăl Ți-a pregătit-o încă de la facere ca să faci Tu din ea acum, la a doua Ta venire, cer nou și pământ nou, popor nou pentru Tine, ca să ai popor pentru venirea Ta și ca să-l iei lângă Tine pe nori când va fi facerea din nou a lumii. Amin.

O, popor al venirii Fiului meu! El te-a răpit dintre oameni și te-a luat la sân și te-a făcut popor nou, așternut al venirii Lui. Norul pe care stă El și sfinții Lui stă deasupra ta, și îți grăiește Domnul din nor, iar grădina Lui cu fii în ea îți aduce ție glasul Lui care te învață. Să fii atent la învățat, că eu îți dau ce I-am dat și Fiului meu la nașterea Lui din mine. Îți dau darul meu și îți spun: să fii blând și smerit cu inima așa cum este El, Fiul meu și Domnul tău, Domnul Care vine, căci Cel ce vine este Domnul Dumnezeu tău, Ierusalime român, popor al venirii Domnului. O, cine te-ar fi născut pe tine ca să fii dacă nu era peste tine venirea Fiului meu? Eu m-am născut pentru Fiul meu, și tot așa să fie și nașterea ta, și tot așa să fie și viața ta. Duhul blândeții și al smereniei să fie fața ta și inima ta și fapta ta și graiul tău și nădejdea ta, popor al mângâierii. O, nu te teme, căci tu ești cel mângâiat. O, nu te teme, căci tu ești cel învățat de Dumnezeu. Stai în ascultare când Domnul îți grăiește, și nu te teme. O, nu te teme, ci ascultă. Amin. Cel ce ascultă nu se teme. Ascultă așa cum îți cere El, că El le spunea mereu ucenicilor: «Nu vă temeți!», și le spunea: «Pace vouă!», și le spunea: «Bucurați-vă!», că fără Domnul e greu pe pământ. Eu sunt mamă și știu durerea celor de pe pământ. Aș da pământul cu tot ce e pe el, l-aș da Fiului meu, dar omul nu vrea aceasta. Eu sunt mamă și știu durerea și dorul celor ce au pe Fiul meu pe pământ.

Să le dai, Fiule scump, să le dai nădejdea cea care îi ține în Tine. Să-i faci coroană pentru țara venirii Tale și s-o păzești prin ei. Amin. Unde sunt ei, Tu să păzești. Unde sunt ei, Tu să iubești, și să faci cer nou și pământ nou pentru ei și pentru sfinți, Doamne. Unde sunt ei, Tu să așezi credința și nădejdea și dragostea. Amin. Dragostea care poate totul pentru Tine și pentru ei, aceasta să le dai, Fiule al meu. Când erai pușor mic, eu Te priveam cu iubire și cu durere, și Te vedeam pe cruce, și nimeni nu știa lacrima mea și jalea din inimă. Te strângeam la piept și știam ce vei fi, și așteptam biruința învierii Tale, și apoi, pentru mine, așteptam venirea mea lângă Tine. Acum aștept cu totul venirea Ta cu sfinții și cerul cel nou și pământul cel nou și cele ce va să fie, Fiule Care vii.

Să le dai cu multul blândețea Ta și smerenia Ta la cei mici ai Tăi de azi. Să nu-i lași în tristeți, să nu-i lași în apăsări, Fiule. Păzește duhul lor. Dacă ei sunt săraci cu duhul, dă-le bogăția duhului blândeții și al smereniei, pentru Tine, și unul pentru altul. Duhul blând și smerit

alungă tăcerea, alungă tristețea care vine de la tăcere, alungă nepăsarea de la om și îl face frumos pe om. Așa să le faci Tu lor, așa să le dai. Amin, amin, amin.

– O, de ce vin Eu mereu la ei, Tată? O, de ce vin Eu mereu și le grăiesc, mamă?

Tatăl Meu și mama Mea au lucrat peste tine, poporul Meu. M-au rugat pentru tine, fiule, iar Eu te rog pe tine să ai dragoste și s-o înveți pe dinafară, căci cine n-o are pe ea, este slut, este urât. Eu însă te-am numit pe tine copil frumos, iar azi te învăț că frumosul cel din afară este cel dinăuntru, este ființa ta cea dinăuntru. Te-am învățat prin cei din grădină să Mă iubești înăuntru, precum Eu te iubesc înăuntru când te iubesc. Te-am învățat să-l iubești pe omul cel dinăuntru când vă iubiți unii pe alții, căci așa iubesc fiii cerului. Iubirea care nu vatămă, așa te învăț Eu să fie iubirea ta, Ierusalime. Mama Mea s-a născut pe pământ numai pentru Mine. Tot așa să fii și tu, poporul Meu, și să-Mi știi durerea și bucuria precum le-a știut mama Mea în Mine și precum le-am știut Eu în ea. Să nu te uiți la omul cel din afară, că tu ești fiul cerului pe pământ. Frumusețea copilului sfânt este înăuntru, iar când ea iese în afară, ea sfințește și nu vatămă, precum am sfințit-o Eu pe Maria Magdalena prin omul Meu cel dinăuntru, căci Eu o iubeam pe ea înăuntru ei, iar iubirea Mea este sfântă, și ea nu moare niciodată.

Te-am învățat și mereu te îndemn să stai în duh de biserică, în duh curat, care dă duh cu multul. Te îndemn mereu să stai în ascultare și să nu te temi când Eu îți grăiesc. O, nu te teme, ci ascultă, poporul Meu. Amin. Să ascuți ce te învăț Eu, și să ai grijă mereu să fii copil frumos, copil ușor, gata de zbor, copil plăcut să fii. Fața ta să fie blândă, ca și inima ta. Smerenia ta să fie dulce, ca și fapta ei. Cuvântul tău să treacă prin Mine când îl rostești, și apoi prin fratele tău. Aceasta este ruga Mea înaintea ta, poporul Meu. Și cuvântul de iubire, și cel de zidire, și cel de muștrare, și cel de mângâiere pe care-l dai, să treacă prin Mine când îl rostești, ca să te poți purta cu fratele tău ca și cu Mine, poporul Meu. Aceasta este ruga Mea înaintea ta. Să fie spre folosul Meu toate ale tale, iar omul tău cel dinăuntru să semene cu Mine, fiule, și nu uita să Mă ascuți. Amin. Cel ce Mă ascultă nu se teme. O, nu te teme tu când Domnul îți grăiește. Cuvântul Meu te învață, nu te judecă, nu te pedepsește, ci te crește și te vrea, că tu ești poporul Meu cel ales, din zilele acestea, și lumea îți spune mândru, dar nu tu, ci Eu te-am ales, și Eu spun aceasta, nu spui tu. Amin.

O, lumea se teme de tine, poporul Meu. Cel ce păcătuiește împotriva Mea se teme de tine, că tu ești cel ales de Mine din lume pentru judecata fapturii și ca să vadă tot omul că nu vrea să fie cu Mine. Tu ești mic, dar ești puternic, și lumea se teme de tine. Eu însă te-am făcut lumină pentru lume, și îi voi îmbia pe toți spre frumusețea ta, poporul Meu. Frumusețea copilului sfânt va fi lumina lumii curând, curând. învață această virtute, Ierusalime, și mereu s-o înveți, și mereu să stai în ea, că iar îți spun: frumusețea copilului sfânt va fi în curând lumina lumii, și mulți vor veni de la întuneric la lumină și vor dori frumusețea ta și vor lua din ea și vor asculta de cuvântul venirii Mele, care-i îmbracă în slava lui pe cei ce Mă așteaptă cu nădejde, crezând în dragostea ce va să fie pentru fiii veciei. Amin.

Să fii blând și smerit, poporul Meu, căci cel ce are dragostea Mea în el, iubește fără măsură și fără plată, iubește neobosit, iar Eu îl iubesc pe acela în el însuși, și îi dau putere și îi dau frumusețe și îi dau celui ce are, iar celui ce nu are, îi iau și ce mai are dacă nu face rod însutit.

Vreau să vă învăț mereu, dar dați-Mi putere să vă învăț. Vreau să vă văd că învățați și cât învățați. Vreau mereu să vă văd. Amin. O, nu uitați să Mă ascultați. Fiți unul pentru altul, și nimeni să nu fie pentru el însuși, și fiți pentru Mine apoi, căci cine dintre ai Mei nu iubește pe frați, nici pe Mine nu Mă poate iubi. Dacă fratele tău vede că nu-l iubești, atunci tu nu Mă iubești, și de aceea nu ai.

O, copii mari și mici, sunt și mai micuți între voi, copiii ai poporului Meu. Amin, amin zic vouă: să știe toți ce este iubirea și ce face ea. Ea când iese din om nu iubește pentru sine, ci se dă, și aceea este ea și bucuria ei. Cel ce are pace, acela are iubirea. Eu mereu le spuneam «*Pace vouă!*» când eram cu ucenicii pe pământ cu trupul. Nici vouă nu vă spun altfel, căci pacea este

iubirea care se odihnește în cel ce Mă iubește și în cel ce iubește pentru Mine și nu pentru sine. Amin. Nu pentru voi să vă iubiți unii pe alții, ci pentru Mine. Amin. Nu pentru tine să-l iubești pe fratele tău, ci pentru el și pentru Mine. Amin. Iar când veți înțelege bine aceasta, atunci va fi împărăția cerurilor în chip văzut peste pământ, iar Eu, Domnul, voi spune multora din mijlocul vostru: «*Pace vouă!*» le voi spune lor, iar ei vor lua din frumusețea copilului sfânt, pe care o pun Eu mereu, mereu în voi, și se vor face lumină din lumină, cer nou și pământ nou pentru viața ce va să fie în taina veacului cel nou, taină ascunsă și păstrată pentru fiii cei veșnici. Amin.

Toată iubirea dintre voi să treacă prin Mine, și nu uita aceasta, poporul Meu, că aceasta este ruga Mea înaintea ta. Tot ce vă dați unul altuia să treacă prin Mine, și atunci veți învăța aceasta. Amin. Cuvântul care se face faptă, acela este cel ce învață și cel ce-l crește pe om. Amin.

Eu putere vă dau, iar voi s-o luați în voi și să v-o dați unul altuia mereu, iar dacă nu veți face așa, nu veți învăța iubirea.

Iar acum le spun tuturor celor care aud de la voi cuvintele învățaturii Mele, și așa le spun: cine nu ia de la Mine în el ca să dea, cine nu-și dă unul altuia tot ce ia de la Mine, nu va învăța iubirea și nici n-o va avea, căci cel ce are, i se va mai da, iar celui ce nu are, i se va lua și ce mai are. Amin, amin, amin.

08/21-09-2001